

NUORISOLIITON TEHTÄVÄT

(PUHE VENÄJÄN KOMMUNISTISEN NUORISOLIITON
III YLEISVENÄLÄISESSÄ EDUSTAJAKOKOUKSESSA)

LOKAKUUN 2 p:nä 1920⁵⁰

(Edustajakokous tervehtii Leniniä myrskyisin suosionosoituksin.) Toverit, tänään haluaisin puhua Kommunistisen nuorisoliiton perustehtävistä sekä samassa yhteydessä siitä, millaisia nuorison järjestöjen tulee yleensä olla sosialistisessa tasavallassa.

Tätä kysymystä on pysähdyttävä tarkastamaan sitäkin suuremmalla syyllä, kun tietyssä mielessä voidaan sanoa, että juuri nuorison tehtävänä on varsinaisesti kommunistisen yhteiskunnan rakentaminen. Onhan selvää, että kapitalistisessa yhteiskunnassa kasvanut työntekijäin sukupolvi voi parhaassa tapauksessa saattaa päätökseen vanhan, riistoon pohjautuvan kapitalistisen elämänjärjestyksen perusteiden hävittämisen. Se kykenee parhaassa tapauksessa luomaan yhteiskuntajärjestelmän, joka auttaa proletariaattia ja työtätekeviä luokkia pitämään vallan käsissään ja laskemaan lujan perustuksen, jolle voi rakentaa vain sukupolvi, joka ryhtyy työhön jo uusissa oloissa, sellaisen tilanteen vallitessa, jolloin ihmisten välillä ei ole riistosuhteita.

Ja kun kysymys nuorison tehtävistä otetaan tältä kannalta, niin on sanottava, että nämä nuorison tehtävät yleensä ja erikoisesti kommunistisen nuorisoliiton sekä kaikkien muiden järjestöjen tehtävät voitaisiin ilmaista yhdellä sanalla: on opiskeltava.

Luonnollisesti tämä on vain „yksi sana”. Se ei vielä anna vastausta tärkeimpiin ja oleellisimpiin kysymyksiin — mitä on opiskeltava ja miten opiskeltava? Tässä on kuitenkin kysymys siitä, että silloin, kun vanhaa kapitalistista

yhteiskuntaa muutetaan uudeksi, uusia sukupolvia, joiden tulee rakentaa kommunistinen yhteiskunta, ei voida opettaa, kasvattaa ja valistaa entiseen tapaan. Nuorison opettamisessa, kasvattamisessa ja valistamisessa on pidettävä lähtökohtana sitä ainesta, minkä vanha yhteiskunta on meille jättänyt. Me voimme rakentaa kommunismia vain käyttämällä kaikkia niitä tietoja, järjestöjä ja laitoksia, niitä ihmisvoimia ja voimavaroja, jotka meille ovat jääneet vanhalta yhteiskunnalta. Vain uudestijärjestämällä perin pohjin nuorison opetuksen, järjestämisen ja kasvatuksen voimme päästä siihen, että nuoren sukupolven ponnistusten tuloksena syntyy yhteiskunta, joka ei ole vanhan yhteiskunnan kaltainen, s.o. kommunistinen yhteiskunta. Sen vuoksi meidän on puhuttava yksityiskohtaisesti siitä, mitä meidän on opetettava nuorisolle ja miten nuorison on opiskeltava, jos se todella tahtoo olla kommunistisen nuorison nimen arvoinen, ja kuinka sitä on valmennettava, jotta se kykenisi rakentamaan ja viemään päätökseen sen, minkä me olemme panneet alulle.

Minun on sanottava, että ensimmäinen ja luonnollisin vastaus on kaiketi se, että nuorisoliiton ja yleensä koko nuorison, joka tahtoo päästä kommunismiin, on opiskeltava kommunismia.

Mutta tällainen vastaus: „on opiskeltava kommunismia” on hyvin yleisluontoinen. Mitä me tarvitsemme oppiaksemme kommunismia? Mitä meidän on otettava koko tiedoudesta oppiaksemme tietämään, mitä on kommunismi? Tässä meitä ovat uhkaamassa monenlaiset vaarat, jotka antavat tietää itsestään hyvin usein, jos vain tehtävä — kommunismin oppiminen — asetetaan virheellisesti tai käsitetään perin yksipuolisesti.

Ensi katsaukselta mieleen tulee tietenkin sellaisia ajatuksia, että kommunismin oppiminen on kaikkien niiden tietojen omaksumista, jotka on esitetty kommunistisissa oppikirjoissa, kirjasissa ja muissa teoksissa. Mutta kommunismin tutkimisen määrittelemisen sellaiseksi olisi perin karkeaa ja vajavaista. Jos kommunismin tutkiminen olisi yksinomaan sen omaksumista, mitä on esitetty kommunistisissa teoksissa, kirjoissa ja kirjasissa, niin silloin syntyisi tavattoman helposti kommunistisia kirjanoppineita ja kerskureita, mutta se aiheuttaisi meille hyvin usein vahinkoa ja hallaa, sillä luettuaan ja oppittuaan, mitä kommu-

nistisissa kirjoissa ja kirjasissa on esitetty, nämä ihmiset eivät kykenisi yhdistämään kaikkia noita tietoja toisiinsa eivätkä osaisi toimia siten kuin kommunismi todella vaatii.

Mitä pahimpia vanhasta kapitalistisesta yhteiskunnasta peräisin olevia vitsauksia ja onnettomuuksia on kirjan täydellinen irrallisuus käytännöllisestä elämästä, sillä kirjoissa, joita meillä oli, kaikki oli kuvailtu niin kauniiksi kuin voidaan, ja suurimmalta osaltaan nämä kirjat olivat mitä inhottavinta ulkokultaista valhetta, joka antoi meille väärän kuvan kapitalistisesta yhteiskunnasta.

Sen vuoksi olisi perin virheellistä tyytyä oppimaan vain kirjoista, mitä niissä sanotaan kommunismista. Puheissamme ja kirjoituksissamme emme nykyään toista yksinkertaisesti sitä, mitä aikaisemmin puhuttiin kommunismista, sillä puheemme ja kirjoituksemme sitoutuvat jokapäiväiseen monitahoiseen työhön. Kommunistisista kirjasista ja teoksista saatu kommunismin tuntemus ei ole minkään arvoista ilman työtä ja taistelua, sillä se olisi edelleenkin vanhaa teorian ja käytännön toisistaan erottamista, joka oli vanhan porvarillisen yhteiskunnan inhottavin piirre.

Vielä vaarallisempaa olisi, jos alkaisimme oppia yksinomaan kommunistisia tunnuksia. Ellemme käsittäisi ajoissa tätä vaaraa emmekä suuntaisi kaikkia ponnistuksiamme tämän vaaran poistamiseen, niin silloin ne puoli miljoonaa tai miljoona kansalaista, nuorukaista ja neitosta, jotka tällaisen kommunismin opiskelemisen jälkeen alkavat sanoa itseään kommunisteiksi, aiheuttaisivat vain suurta vahinkoa kommunismin asialle.

Tämän vuoksi herää kysymys, miten meidän on yhdistävä kaikki tuo kommunismin opettamiseen? Mitä meidän tulee ottaa vanhasta koulusta ja vanhasta tieteestä? Vanha koulu julisti, että se tahtoo kasvattaa kaikinpuolin sivistyneen ihmisen ja että se opettaa tieteitä yleensä. Tiedämme, että tuo oli silkkaa valhetta, sillä koko yhteiskunta perustui ihmisten jakaantumiseen luokkiin, riistäjiin ja sorrettuihin, ja pysyi pystyssä sen varassa. Oli luonnollista, että vanha koulu, joka oli kauttaaltaan luokkahengen läpätunkema, antoi tietoja vain porvariston lapsille. Sen jokainen sana oli sovitettu porvariston etujen mukaiseksi. Noissa kouluissa työläisten ja talonpoikien nuorta sukupolvea ei niinkään paljon kasvatettu kuin harjaannutettiin pitäen silmällä

tämän porvariston etuja. Heistä kasvatettiin porvaristolle kelpollisia palvelijoita, jotka olisivat kyenneet tuottamaan sille voittoa häiritsemättä samalla porvariston rauhaa ja joutilaisuutta. Siksi hylätessämme vanhan koulun asetimme tehtäväksemme ottaa siitä vain sen, mitä tarvitsemme saadaksemme todellisen kommunistisen sivistyksen.

Tässä joudun koskettelemaan vanhaa koulua vastaan esitettyjä moitteita ja syytöksiä, joita kuulee alinomaa ja jotka useasti johtavat aivan vääraan tulkintaan. Sanotaan, että vanha koulu oli lukukoulu, äkseerauskoulu, päähänpänttäyskoulu. Se on totta, mutta pitää osata erottaa, mitä vanhassa koulussa oli huonoa ja mitä meille hyödyllistä, ja valita se, mikä on tarpeellista kommunismille.

Vanha koulu oli lukukoulu, se pakotti ihmiset omaksumaan joukon tarpeettomia, hyödyttömiä ja kuolleita tietoja, jotka pänttäämällä päntättiin päähän ja jotka muovasivat nuorta sukupolvea virkamiesten yleisen mittapuun mukaiseksi. Olisi kuitenkin hyvin suuri virhe, jos pyrkisitte tekemään sellaisen johtopäätöksen, että kommunistiksi voi tulla omaksumatta sitä, mitä inhimillinen tieto on koonnut. Olisi virheellistä ajatella, että siinä on kylliksi, kun opitaan kommunistiset tunnukset ja kommunistisen tieteen johtopäätökset eikä omaksuta kaikkia niitä tietoja, joiden tulosta on itse kommunismi. Marxilaisuus on näyte siitä, kuinka kommunismi on ilmaantunut yleisestä inhimillisestä tiedosta.

Olette lukeneet ja kuulleet siitä, kuinka kommunistinen teoria, kommunistinen tiede, joka on pääasiallisesti Marxin luoma, kuinka tuo marxilaisuuden oppi on lakannut olemasta XIX vuosisadan yhden, vaikkakin nerokkaan sosialistin luomus, kuinka tuosta opista on tullut miljoonien ja kymmenien miljoonien proletaarien oppi kautta maailman, proletaarien, jotka käyttävät tätä oppia taistelussaan kapitalismia vastaan. Ja jos kysytte: miksi Marxin oppi on voinut valloittaa vallankumouksellisimman luokan miljoonien ja kymmenien miljoonien sydämen, voitte saada vain yhden vastauksen: niin on tapahtunut siksi, että Marx nojautui kapitalismin aikana saavutettujen inhimillisten tietojen lujaan perustaan; tutkittuaan ihmisyyhteiskunnan kehityksen lait Marx käsitti, että kapitalismin kehitys johtaa kiertämättömästi kommunismiin, ja — mikä on pääasia — todisti tämän yksinomaan tuon kapitalistisen yhteiskunnan mitä

tarkimman, yksityiskohtaisimman ja syvällisimmän tutkimuksen pohjalla, sen ansiosta, että hän omaksui täydellisesti kaiken, mitä aikaisempi tiede oli antanut. Hän muokkasi arvostelevasti kaiken, mitä ihmisyhteiskunta oli luonut, jättämättä siitä mitään huomioimatta. Hän muokkasi uudelleen kaiken, mitä inhimillinen ajatus oli luonut, asetti arvostelun alaiseksi, tarkisti sen työväenliikkeen pohjalla ja teki johtopäätökset, joita porvarillisten puitteiden rajoittamat tai porvarillisten ennakkoluulojen kahlehtimat ihmiset eivät kyenneet tekemään.

On muistettava tämä, kun puhumme esimerkiksi proletaarisesta kulttuurista. Ellemme käsitä selvästi, että proletaarinen kulttuuri voidaan luoda vain sillä pohjalla, että tunnetaan tarkoin koko ihmiskunnan kehityksen luoma kulttuuri, että muokataan se uudestaan —, ellemme käsitä sitä, emme voi ratkaista tätä tehtävää. Proletaarinen kulttuuri ei ole hypännyt esiin mistään tuntemattomasta paikasta eivätkä sitä ole keksineet ihmiset, jotka sanovat itseään proletaarisen kulttuurin erikoistuntijoiksi. Kaikki se on silkkää pötyä. Proletaarisen kulttuurin täytyy olla niiden tietovarojen lainmukaista kehittämistä, joita ihmiskunta on luonut kapitalistisen yhteiskunnan, tilanherrain yhteiskunnan, virkavaltaisen yhteiskunnan sorron alaisuudessa. Kaikki nämä tiet ja polut ovat johdattaneet, johdattavat ja johdattavat vastedeskin proletaariseen kulttuuriin aivan samoin kuin Marxin uudelleen muokkaama poliittinen taloustiede osoitti meille, mihin ihmisyhteiskunta on kulkeva, osoitti, että on siirrytty luokkataistelun ja alkavan proletaarisen vallankumouksen kauteen.

Kun kuulemme usein sekä nuorison edustajien että eräiden uuden opetuksen puoltajien syyttävän vanhaa koulua siitä, että se oli päänäpönttäyskoulu, sanomme heille, että meidän on otettava se, mitä vanhassa koulussa oli hyvää. Emme saa jäljitellä vanhaa koulua siinä, että nuoren ihmisen muistia rasitetaan tavattomalla määrällä tietoja, joista yhdeksän kymmenesosaa on tarpeettomia ja yksi kymmenesosa väärennettyjä, mutta tämä ei merkitse, että voimme rajoittua kommunistisiin johtopäätöksiin ja ainoastaan oppia ulkoa kommunistisia tunnuksia. Siten ei kommunistia luoda. Kommunistiksi voi tulla vasta sitten, kun on rikastuttanut muistiaan kaikkien niiden tietorikkauksien tuntemisella, joita ihmiskunta on luonut.

Emme tarvitse pähänpänttäystä, mutta meidän on kehitettävä ja parannettava jokaisen opiskelevan muistia perustosiasiain tuntemuksella, sillä kommunismi muuttuu sisällyksettömäksi, muuttuu pelkäksi kyltiksi ja kommunistista tulee vain pelkästään kerskuja, ellei hän omaksu tietoisesti kaikkia saamiaan tietoja. Teidän tulee omaksua ne ja juuri siten, että suhtaudutte niihin arvostelevasti, että ette pänttää päähänne tarpeetonta rojua, vaan rikastutatte muistianne kaikkien niiden tosiasiain tuntemuksella, joita ilman ei voida tulla nykyajan valistuneeksi ihmiseksi. Jos kommunisti mielisi kerskailla kommunismilla johtopäätösten perusteella, jotka hän on saanut valmiina, ilman että hän itse olisi tehnyt mitä vakavinta, vaikeinta, tavattoman suurta työtä, ilman että hän itse olisi eritellyt tosiasioita, joihin hän on velvollinen suhtautumaan arvostelevasti, niin sellainen kommunisti olisi sangen surkea. Sellainen pinta-puolisuus olisi kerrassaan turmiollista. Kun tiedän, että tiedän vähän, niin pyrin siihen, että tietäisin enemmän, mutta jos ihminen sanoo, että hän on kommunisti ja ettei hänen tarvitsekaan tietää mitään perusteellisesti, niin hänestä ei tule kommunistin tapaistakaan.

Vanha koulu kasvatti kapitalisteille tarpeellisia palvelijoita, vanha koulu teki tiedemiehistä ihmisiä, joiden oli puhuttava ja kirjoitettava niin kuin kapitalistit tahtoivat. Tämä merkitsee, että meidän on hävitettävä vanha koulu. Mutta kun meidän on hävitettävä se, kun meidän on hajotettava se, niin merkitseekö tämä, ettei meidän pidä ottaa siltä kaikkea sitä ihmisille välttämätöntä, mitä ihmiskunta on koonnut? Merkitseekö tämä, ettei meidän pidä osata erottaa, mikä on ollut välttämätöntä kapitalismille ja mikä on välttämätöntä kommunismille?

Vanhan äkseeraus-tilalle, joka porvarillisessa yhteiskunnassa oli voimassa vastoin enemmistön tahtoa, me pysytämme työläisten ja talonpoikain tietoisin kurin, työläisten ja talonpoikain, joilla viha vanhaa yhteiskuntaa kohtaan yhtyy päättäväisyyteen, taitoon ja valmiuteen yhdistää ja järjestää voimat tähän taisteluun, jotta tavattoman laajassa maassa erillisinä, yksinäisinä ja hajallaan elävien miljoonien ja satojen miljoonien tahdosta voitaisiin luoda yhteistahto, sillä ilman tätä yhteistahtoa meidät ehdottomasti nujerretaan. Ilman tällaista yhtenäisyyttä, ilman tätä työ-

läisten ja talonpoikain tietoista kuria on työmme toivontona. Ilman sitä emme voi voittaa maailman kapitalisteja ja tilanherroja. Emme voi lujittaa edes perustusta, saatikka sitten rakentaa tälle perustukselle uutta, kommunistista yhteiskuntaa. Samalla kun hylkäämme vanhan koulun ja tunnemme aivan oikeutettua ja tarpeellista vihaa sitä kohtaan ja pidämme arvossa sitä, että ollaan valmiita hävittämään vanha koulu, meidän tulee käsittää, että entisenlaisen lukemisen, entisen päähänpänttäyksen ja entisen äksee-rauksen asemesta meidän on opittava omaksumaan koko inhimillinen tietous ja omaksumaan nimenomaan siten, ettei kommunismi olisi mitään ulkoaopittua, vaan omien mieltintöjenne tulosta, niitä johtopäätöksiä, jotka ovat kiertämättömiä nykyaikaisen sivistyksen kannalta.

Näin on asetettava perustehtävät, kun puhumme kommunismin opiskelemisesta.

Selittääkseni teille tämän ja valaistakseni samalla sitä, miten on opiskeltava, otan käytännöllisen esimerkin. Tiedätte, että sotilaallisten tehtävien, tasavallan puolustamistehtävien jälkeen ratkaistavaksemme nousee välittömästi taloudellinen tehtävä. Tiedämme, ettei kommunistista yhteiskuntaa voida rakentaa, ellei jälleenrakenneta teollisuutta ja maataloutta, mutta niitä ei saa rakentaa entisenlaisiksi. Ne on rakennettava uudelleen nykyaikaisen uusimman tieteen pohjalta. Tiedätte, että tänä pohjana on sähköistäminen, että vasta sitten, kun koko maa, kaikki teollisuuden ja maatalouden alat on sähköistetty, vasta sitten, kun olette suorittaneet tämän tehtävän, vasta sitten voitte rakentaa itsellenne kommunistisen yhteiskunnan, jota vanha sukupolvi ei pysty rakentamaan. Teidän tehtävänä on jälleenrakentaa koko maan talous, järjestää uudelleen ja panna kuntoon niin maatalous kuin teollisuuskin nykyaikaiseen tieteeseen, tekniikkaan ja sähköön pohjaavan nykyaikaisen tekniikan pohjalta. Käsitätte varsin hyvin, ettei lukutaidottomista ihmisistä ole sähköistämisen suorittajiksi, eikä siihen riitä pelkkä lukutaitoisuuskaan. Ei riitä se, että ymmärretään, mitä on sähkö, vaan on tiedettävä, miten sitä on teknillisesti käytettävä teollisuudessa ja maanviljelyksessä, teollisuuden ja maanviljelyksen eri aloilla. Meidän on itsemme päästävä siitä selville ja opetettava koko nouseva työtätekevä sukupolvi soveltamaan sitä. Juuri tätä vaaditaan nyt jokaiselta kehittyneeltä kommunistilta ja

jokaiselta nuorelta, joka pitää itseään kommunistina ja käsittää selvästi, että liittymällä Kommunistiseen nuorisoliittoon hän on sitoutunut auttamaan puoluetta kommunismin rakentamisessa ja koko nuorta sukupolvea kommunistisen yhteiskunnan luomisessa. Hänen on ymmärrettävää, että hän voi luoda sen vain nykyaikaiseen sivistykseen pohjautuen ja että kommunismi jää pelkäksi toivomukseksi, ellei hän hanki tuota sivistystä.

Edellisen sukupolven tehtävänä oli porvariston kukistaminen. Silloin oli tärkeintä arvostella porvaristoa, herättää joukoissa vihaa porvaristoa kohtaan, kehittää luokkatietoisuutta ja omien voimien yhteenliittämisen taitoa. Uuden sukupolven suoritettavana on paljoo vaikeampi tehtävä. Ei siinä kyllin, että teidän tulee yhdistää kaikki voimanne tukeaksenne työläisten ja talonpoikain valtaa kapitalistien hyökkäystä vastaan. Se teidän pitää tehdä. Sen te olette käsittäneet varsin hyvin, sen käsittää selvästi jokainen kommunisti. Mutta tämä ei riitä. Teidän tulee rakentaa kommunistinen yhteiskunta. Työ on pantu jo alulle ja monessa suhteessa jo suoritettukin. Vanha on murskattu, niin kuin se pitikin murskata, se on rauniokasana ja rauniokasaksi se pitikin muuttua. Maaperä on raivattu, ja nuoren kommunistisen sukupolven on rakennettava tälle maaperälle kommunistinen yhteiskunta. Teidän tehtävänänne on rakentaa ja te voitte suorittaa tämän tehtävän vain ehdolla, että omaksutte koko nykyaikaisen tiedon, osaatte muuttua kommunismin valmiista ulkoaopituista kaavoista, neuvoista, resepteistä, ohjeista ja ohjelmista eläväksi voimaksi, joka yhdistää välittömän työnne, ja osaatte muuttua kommunismin käytännöllisen työnne ohjeeksi.

Sellainen on tehtävänne, jota teidän on pidettävä silmämääränänne nuoren sukupolven valistamisessa, kasvattamisessa ja innoittamisessa. Teidän pitää olla ensimmäisiä kommunistisen yhteiskunnan rakentajia miljoonien rakentajien joukossa, johon täytyy kuulua jokaisen nuorukaisen ja jokaisen neitosen. Te ette saa rakennetuksi kommunistista yhteiskuntaa, elleite saa koko työläis- ja talonpoikaisnuorisoa osallistumaan tähän kommunismin rakentamiseen.

Tässä joudun luonnollisesti kajoamaan kysymykseen, kuinka meidän on opetettava kommunismia, missä suhteessa menetelmämme ovat erikoisia.

Kiinnitän huomiota ennen kaikkea kommunistista moraalialia koskevaan kysymykseen.

Teidän pitää kasvattaa itsenne kommunisteiksi. Nuorisoliiton tehtävänä on järjestää käytännöllinen toimintansa sillä tavalla, että samalla kun tämä nuoriso opiskelee, järjestyy, yhdistyy ja taistelee, se kasvattaa itseään ja kaikkia niitä, jotka näkevät siinä johtajansa, että se kasvattaa kommunisteja. Nykyisen nuorison kasvatuksen, valistuksen ja opetuksen pitää kokonaisuudessaan olla nuorison moraalilin kasvattamista kommunistiseksi.

Mutta onko olemassa kommunistista moraalialia? Onko olemassa kommunistista siveellisyyttä? On tietenkin. Usein asia selitetään siten, että meillä ei ole omaa moraalialia, ja porvaristo syyttää meitä hyvin usein siitä, että me kommunistit kiistämme kaiken moraalilin. Sillä keinoin sotketaan käsitteitä, heitetään hiekkaa työläisten ja talonpoikain silmiin.

Missä mielessä kiistämme moraalilin, kiistämme siveellisyyden?

Siinä mielessä kuin sitä saarnasi porvaristo, joka johti tämän siveellisyyden jumalan käskyistä. Tähän me tietenkin vastaamme, että emme usko jumalaan ja tiedämme valilan hyvin, että jumalan nimessä puhui papisto, puhuivat tilanherrat ja puhui porvaristo ajaakseen omia riistoetujaan. Elleivät he johtaneet tätä moraalialia siveyskäskyistä, jumalan käskyistä, niin he johtivat sen idealistisista tai puoli-idealisticista lauseparsista, joista samaten seurasi aina johtopäätös, joka oli hyvin jumalan käskyjen kaltainen.

Me kiistämme kaiken yli-inhimillisyyden-, luokattomuuskäsitteestä johdetun siveellisyyden. Sanomme, että se on petosta, että se on peijausta ja työläisten ja talonpoikien järjen pimittämistä tilanherrain ja kapitalistien eduksi.

Sanomme, että meidän siveellisyytemme on kokonaan alistettu palvelemaan proletariaatin luokkataistelun etuja. Meidän siveellisyytemme johdetaan proletariaatin luokkataistelun eduista.

Vanha yhteiskunta perustui tilanherrojen ja kapitalistien harjoittamaan kaikkien työläisten ja talonpoikain sortamiseen. Meidän oli murskattava se, kukistettava tilanherrat ja kapitalistit, mutta se vaatii yhteenliittyneisyyttä. Jumala ei luo sellaista yhteenliittyneisyyttä.

Sellaisen yhteenliittymisen tekivät mahdolliseksi ainoastaan tehtaat ja muut tuotantolaitokset, ainoastaan opetettu ja entisestä horroksesta herätetty proletariaatti. Vasta tämän luokan muodostuttua alkoi joukkoliike, joka johti siihen, minkä nyt näemme, proletaarisen vallankumouksen voittoon maassa, joka on alikehittyneimpiä maita ja joka on kolme vuotta puolustautunut koko maailman porvariston hyökkäyksiltä. Ja näemme, kuinka proletaarinen vallankumous kasvaa koko maailmassa. Sanomme nyt kokemuksen perusteella, että vain proletariaatti pystyi luomaan sellaisen yhtenäisen voiman, jota seuraa pirstoutunut ja hajanainen talonpoikaisto, voiman, joka on kestänyt kaikki riistäjien hyökkäykset. Vain tämä luokka voi auttaa työtätekeviä joukkoja yhdistymään, tiivistämään rivinsä ja puolustamaan ja lujittamaan lopullisesti kommunistisen yhteiskunnan, rakentamaan sen lopullisesti.

Sen vuoksi sanomme: emme tunnusta ihmisyhteiskunnan ulkopuolelta johdettua siveellisyyttä; se on petosta. Meillä siveellisyys on asetettu palvelemaan proletariaatin luokkataistelun etuja.

Entä mitä on tuo luokkataistelu? Se on tsaarin kukistamista, kapitalistien kukistamista ja kapitalistien luokan hävittämistä.

Entä mitä yleensä ovat luokat? Sitä, mikä suo yhteiskunnan toiselle osalle mahdollisuuden anastaa toisen työn tulokset. Kun yhteiskunnan toinen osa omistaa kaiken maan, silloin on olemassa tilanherrojen luokka ja talonpoikien luokka. Kun yhteiskunnan toinen osa omistaa tehtaat ja muut tuotantolaitokset, omistaa osakkeet ja pääoman ja toinen osa tekee työtä näissä tehtaissa, silloin on olemassa kapitalistien luokka ja proletaarien luokka.

Tsaarin karkottaminen ei ollut vaikeaa — siihen tarvittiin vain muutama päivä. Eikä tilanherrojenkaan karkottaminen ollut erikoisen vaikeaa — se voitiin suorittaa muutamassa kuukaudessa, eikä kapitalistienkaan karkottaminen ole erikoisen vaikeaa. Mutta luokkien hävittäminen on verrattomasti vaikeampaa; työläisiin ja talonpoikiin jakautuminen on yhä vielä säilynyt. Kun talonpoika elää omalla maapalstallaan ja pitää hallussaan viljaylijäämiä, s.o. viljaa, jota ei tarvitse hän itse eikä hänen karjansa, mutta

kaikki toiset ovat viljatta, niin silloin talonpoika muuttuu jo riistäjäksi. Mitä enemmän viljaa hän jättää itselleen, sitä edullisempaa se on hänelle, toiset nähkööt nälkää: „mitä enemmän ne näkevät nälkää, sitä kalliimmasta saan viljani myydyksi”. Kaikkien on tehtävä työtä yhden yleisen suunnitelman mukaan yhteisellä maalla, yhteisissä tehtaissa ja yleistä järjestystä noudattaen. Onko se helppo tehtävä? Näette, ettei sen ratkaiseminen ole yhtä helppoa kuin oli tsaarin, tilanherrojen ja kapitalistien karkottaminen. Sitä varten proletariaatin täytyy uudestikasvattaa, uudestiopettaa osa talonpoikaistoa ja saada puolelleen työtätekevät talonpojat murtaakseen niiden talonpoikien vastarinnan, jotka ovat rikkaita ja käyttävät hyväkseen toisten hädänalaista tilaa. Siis proletariaatin taistelutehtävä ei ole vielä suoritettu loppuun sillä, että olemme kukistaneet tsaarin ja karkottaneet tilanherrat ja kapitalistit. Sen loppuunsaorittaminen onkin sen järjestelmän tehtävä, jota sanomme proletariaatin diktatuuriksi.

Luokkataistelu jatkuu; se on vain muuttanut muotoaan. Se on proletariaatin luokkataistelua, jonka tarkoituksena on estää entisten riistäjien takaisinpaluu ja saada hajanaiset kehittymättömät talonpoikaisjoukot yhtymään yhdeksi liitoksi. Luokkataistelu jatkuu, ja tehtävämme on alistaa kaikki intressit tämän taistelun vaatimuksille. Ja me alistamme sen palvelukseen myös kommunistisen siveellisyytemme. Me sanomme: siveellisyys on sitä, mikä auttaa hävittämään vanhan riistoyhteiskunnan ja yhdistämään kaikki työtätekevät uutta kommunistien yhteiskuntaa rakentavan proletariaatin ympärille.

Kommunistinen siveellisyys on sellaista, joka palvelee tätä taistelua ja yhdistää työtätekevät kaikkea riistoa vastaan, kaikkea pienomistusta vastaan, sillä pienomistus antaa yhden ihmisen käsiin sen, mikä on luotu koko yhteiskunnan työllä. Maa on meillä yhteistä omaisuutta.

Entä jos ottaisin tästä yhteisestä omaisuudesta itselleni tietyn palstan, kasvattaisin sillä viljaa kaksi kertaa enemmän kuin itse tarvitsen ja myisin ylijäämän keinottelutarkoituksessa? Entä jos ajattelin, että mitä enemmän on nälkää näkeviä, sitä enemmän minulle viljasta maksetaan? Menettelisinkö silloin niin kuin kommunisti? En, menettelin niin kuin riistäjä, niin kuin yksityisomistaja. Sitä

vastaan on käytävä taistelua. Jos se jätetään silleen, niin kaikki palaa ennalleen, palautuu kapitalistien valta, porvariston valta, niin kuin on tapahtunut monesti aikaisemmissa vallankumouksissa. Ja kapitalistien ja porvariston vallan jälleenytyttämisen estämiseksi on tarpeen, että estetään keinottelu, ettei anneta yksityisten henkilöiden hyötyä toisten kustannuksella ja että kaikki työtätekevät liittoutuvat proletariaatin kanssa ja luovat kommunistisen yhteiskunnan. Erikoisesti juuri tämä on kommunistisen nuorisoliiton ja nuorison järjestötoiminnan perustehtävä.

Vanha yhteiskunta perustui periaatteelle: joko sinä ryöstät toiselta tai toinen sinulta, joko sinä teet työtä toisen hyväksi tai toinen sinun hyväksesi, joko sinä olet orjanomistaja tai olet itse orja. Ja voidaan sanoa, että tässä yhteiskunnassa kasvaneet ihmiset imevät itseensä luonnollisesti jo äidin maidossa sellaisen psykologian, tottumuksen, käsityksen, että ihminen on joko orjanomistaja tai orja tai pienomistaja, konttoristi, pikkuvirkamies, intelligentti, sanalla sanoen henkilö, joka huolehtii vain siitä, että saa omansa, eikä välitä toisista mitään.

Jos olen tämän maapalstan isäntä, niin en tahdo tietää toisista mitään; jos toinen näkee nälkää, niin sitä parempi, saan myydyksi viljani kalliimmasta. Jos olen saanut lääkärin-, insinöörin-, opettajan- tai konttoristintoimen, niin mitäpä minä toisista. Ehkäpä minä myöten antamalla ja olemalla mieliksi esivallalle säilytän paikkani ja onnistun vielä kohoamaankin ja pääsemään porvariksi. Tällaista psykologiaa ja mielialaa ei voi olla kommunistilla. Kun työläiset ja talonpojat näyttivät, että kykenemme omin voimin puolustautumaan ja luomaan uuden yhteiskunnan, niin siitä alkoikin uusi kommunistinen kasvatus, kasvatus taistelussa riistäjiä vastaan, kasvatus liitossa proletariaatin kanssa itsekkäitä ihmisiä ja pienomistajia vastaan, sitä psykologiaa ja niitä tottumuksia vastaan, mitkä sanovat: haluan saada voittoni, muu ei minua liikuta.

Tässä on vastaus kysymykseen, miten nuoren kasvavan sukupolven on opiskeltava kommunismia.

Se voi oppia kommunismia vain yhdistämällä jokaisen askeleen opiskelussaan, kasvatuksessaan ja valistuksessaan taisteluun, jota proletaarit ja kaikki työtätekevät käyvät jatkuvasti vanhaa riistoyhteiskuntaa vastaan. Kun

meille puhutaan moraalista, sanomme: kommunistin moraaliksi on yksimielistä alistumista yhteiseen kuriin ja tietoista joukkotaistelua riistäjiä vastaan. Me emme usko ikuiseen moraalisiin ja paljastamme petokseksi kaikenlaiset kaskut moraalista. Moraalin tarkoituksena on auttaa ihmis-yhteiskuntaa kohoamaan korkeammalle ja vapautumaan työn riistämisestä.

Tätä tehtävää suorittamaan tarvitaan nuorisopolvi, joka on alkanut kehittyä tietoisiksi ihmisiksi aikana, jolloin käydään ankaraa kurinalaista taistelua porvaristoa vastaan. Tässä taistelussa nuori polvi kasvattaa oikeita kommunisteja, sen on alistettava tälle taistelulle, yhdistettävä siihen jokainen toimenpide opiskelu-, valistus- ja kasvatustyönsä alalla. Kommunistisen nuorison kasvatusta ei saa olla sellaista, että nuorisolle esitetään erilaisia viihdytyspuheita ja moraalisaantöjä. Se ei ole kasvatusta. Kun ihmiset ovat nähneet, miten heidän isänsä ja äitinsä ovat eläneet tilanherrojen ja kapitalistien ikeessä, kun he ovat itse joutuneet kestämään kärsimyksiä, joita on tullut niiden osaksi, jotka ovat aloittaneet taistelun riistäjiä vastaan, kun he ovat nähneet, kuinka suuria uhrauksia on vaatinut tuon taistelun jatkaminen aikaansaannosten puolustamiseksi ja miten raivokkaita vihollisia ovat tilanherrat ja kapitalistit,— niin näistä ihmisistä kasvaa tällaisissa olosuhteissa kommunisteja. Kommunistisen moraalin perustana on taistelu kommunismin lujittamisen ja täydellisen toteuttamisen puolesta. Samalla se on myös kommunistisen kasvatuksen, valistuksen ja opetuksen perusta. Siinä on vastaus kysymykseen, miten tulee opiskella kommunismia.

Emme uskoisi opetukseen, kasvatukseen ja sivistykseen, jos se olisi karsinoitu vain koulun seinien sisälle ja eristetty myrskysisestä elämästä. Niin kauan kuin tilanherrat ja kapitalistit sortavat työläisiä ja talonpoikia, niin kauan kuin koulut ovat tilanherrojen ja kapitalistien käsissä, nuorisopolvi pysyy sokeana ja kehittymättömänä. Mutta meidän koulumme tulee antaa nuorisolle tiedon perusteet, opettaa sitä muokkaamaan katsomuksensa kommunistisiksi ja kasvattaa nuorista sivistyneitä ihmisiä. Siinä ajassa, minkä nuoret opiskelevat koulussa, koulun on kasvatettava heistä riistäjiä vastaan käydyin vapaustaistelun osanottajia. Kommunistinen nuorisoliitto on vasta sitten nimensä arvoisen, se on vasta sitten Kommunistisen nuoren sukupolven

liitto, kun se yhdistää joka toimenpiteen opiskelu-, kasvat-
tus- ja valistustyössään työtätekevien yhteiseen taisteluun
riistäjiä vastaan. Tehän tiedätte varsin hyvin, että niin
kauan kuin Venäjä on ainoa työväentasavalta ja kaikkialla
muualla maailmassa säilyy vanha porvarillinen järjestys,
me olemme heitä heikompia, että meitä uhkaa aina uusi
hyökkäys ja että vain opittuamme liittymään yhteen ja ole-
maan yksimielisiä me voitamme tulevassa taistelussa ja
voimistuttuamme tulemme olemaan todella voittamattomia.
Kommunistin velvollisuus on siis järjestää ja liittää yhteen
kasvava sukupolvi ja olla tässä taistelussa esimerkkinä
kasvatuksen ja kurin alalla. Silloin te kykenette aloitta-
maan ja viemään päätökseen kommunistisen yhteiskunta-
rakennuksen pystyttämisen.

Selittääkseni teille tätä tarkemmin otan esimerkin. Sa-
nomme itseämme kommunisteiksi. Mikä on kommunisti?
Kommunisti on latinalainen sana. Communis merkitsee
yhteinen. Kommunistinen yhteiskunta merkitsee, että kaikki
on yhteistä: maa, tehtaat, että työ on yhteistä, sitä on
kommunismi.

Voiko työ olla yhteistä, jos jokainen hoitaa omaa talout-
taan erillisellä palstalla? Yhteistyötä ei luoda kerralla. Sel-
laista ei voi tapahtua. Se ei tipahda taivaasta. Sitä varten
on tehtävä työtä, kestettävä kärsimyksiä, tehtävä rakenta-
vaa työtä. Se syntyy taistelun kulussa. Sitä ei tehdä vanhan
kirjan mukaan eikä kukaan luottaisikaan kirjaan. Siinä
tarvitaan omaa elämänkokemusta. Kun Koltshak ja Denikin
hyökkäsivät Siperiasta ja etelästä, olivat talonpojat heidän
puolellaan. Bolshevismi ei talonpoikia miellyttänyt, sillä
bolshevikit ottivat viljaa kiinteään hintaan. Mutta kun
talonpojat olivat olleet Koltshakin ja Denikin vällän
alaisina Siperiassa ja Ukrainassa, he tulivat näkemään,
ettei talonpojalla ole valinnan varaa: hänen on mentävä
joko kapitalistin puolelle, joka jättää hänet tilanherran
orjuuteen, tahi seurattava työläistä, joka ei tosin lupaa
kiisselirantaisia maitojokia; työläinen vaatii rautaista
kurinalaisuutta ja lujuttua raskaassa taistelussa, mutta
vapauttaa talonpojan kapitalistien ja tilanherrojen orjuu-
desta. Kun kehittymättömätkin talonpojat käsittivät ja
näkivät tämän oman kokemuksensa perusteella, silloin
heistä tuli tietoisia, raskaan koulun läpikäyneitä kommu-
nismen kannattajia. Kommunistisen nuorisoliiton onkin

otettava juuri tuollainen kokemus kaiken toimintansa perustaksi.

Olen vastannut kysymyksiin, mitä meidän on opittava, mitä meidän on otettava vanhasta koulusta ja vanhasta tiedeestä. Yritän vastata myös siihen, kuinka on opittava: vain yhdistämällä koko koulutoiminta, koko kasvatus-, valistus- ja opetustyö erottamattomasti kaikkien työtätekevien taiteluun riistäjiä vastaan.

Osoitan havainnollisesti muutamalla eräiden nuorisjärjestöjen toimintakokemuksia valaisevalla esimerkillä, kuinka tuon kommunistisen kasvatuksen tulee tapahtua. Kaikki puhuvat lukutaidottomuuden poistamisesta. Tiedätte, että lukutaidottomien maassa ei voida rakentaa kommunistista yhteiskuntaa. Ei riitä se, että Neuvostovalta määrää tai puolue antaa tietyn tunnuksen tai että tietty osa parhaita työntekijöitä pannaan tähän työhön. Sitä varten on välttämätöntä, että nuori sukupolvi itse ryhtyy tähän työhön. Kommunismia on se, että nuoriso, ne nuorukaiset ja neitokset, jotka kuuluvat Nuorisoliittoon, sanovat: tämä on meidän asiamme, me liitymme yhteen ja lähdemme maaseudulle poistamaan lukutaidottomuutta, jottei kasvavassa sukupolvessamme enää olisi lukutaidottomia. Pyrimme siihen, että nousevan nuorison oma-aloitteinen toiminta olisi omistettu tälle työlle. Tiedätte, ettei Venäjää voida muuttaa käden käänteessä sivistymättömästä, lukutaidottomien maasta lukutaitoisten maaksi; mutta jos tähän työhön käy käsiksi Nuorisoliitto, jos koko nuoriso ryhtyy tekemään työtä yhteiseksi hyväksi, niin silloin tällä liitolla, johon kuuluu 400.000 nuorukaista ja neitosta, on oikeus nimittää itseään Kommunistiseksi nuorisoliitoksi. Liiton tehtäviä on lisäksi se, että omaksuttaessa niitä tai näitä tietoja autetaan sitä nuorisoa, joka ei voi omin voimin vapautua lukutaidottomuudesta aiheutuvasta tietämättömydestään. Nuorisoliiton jäsen on velvollinen uhraamaan kaiken työnsä ja voimansa yhteisen asian hyväksi. Juuri sitä on kommunistinen kasvatus. Vain tällaisessa työssä nuorukaisesta tai neitosesta tulee todellinen kommunisti. Heistä tulee kommunisteja vain siinä tapauksessa, jos he kykenevät saavuttamaan tässä työssä käytännöllisiä tuloksia.

Ottakaamme esimerkiksi työ kaupungin laidalla olevissa kasvitarhoissa. Eikö se ole työtä? Se on Kommunistisen nuorisoliiton tehtäviä. Kansa näkee nälkää, tehtaissa

nähdään nälkää. Jotta pelastuttaisiin nälänhädältä, pitää viljellä kasvitarhoja, mutta maata viljellään vanhaan tapaan. Siksi on välttämätöntä, että tietoisemmat ainekset käyvät työhön käsiksi, ja silloin näette, että kasvitarhat suurenevat ja laajenevat ja tulokset paranevat. Kommunistisen nuorisoliiton on otettava toimeliaasti osaa tähän työhön. Jokaisen liiton ja liiton jokaisen järjestösolun on pidettävä tätä tehtävää omana asianaan.

Kommunistisen nuorisoliiton on oltava iskuryhmä, joka on kaikessa työssä valmis auttamaan, aloitukykyinen ja aloitteikas. Liiton on oltava sellainen, että jokainen työläinen näkee siinä ihmisiä, joiden elävä työ ja toiminta todistaa heidän olevan todella niitä ihmisiä, jotka osoittavat hänelle oikean tien, joskin heidän oppinsa saattaa olla hänelle käsittämätön ja ehkei hän siihen heti uskokaan.

Jos Kommunistinen nuorisoliitto ei kykene joka alalla järjestämään työtään tällä tavoin, niin se poikkeaa ilmeisesti vanhalle, porvarilliselle tielle. Meidän pitää yhdistää kasvatuksemme työtätekevien taisteluun riistäjiä vastaan auttaaksemme työtätekeviä ratkaisemaan kommunismin opista johtuvat tehtävät.

Liiton jäsenten on käytettävä kaikki vapaahetkensä kasvitarhan parantamiseen tai nuorison opetuksen järjestämiseen jossakin tehtaassa j.n.e. Me tahdomme muuttaa Venäjän köyhästä ja varattomasta maasta rikkaaksi maaksi. Siksi Kommunistisen nuorisoliiton tulee yhdistää valistus-työnsä, opiskelunsa ja kasvatustyönsä työläisten ja talonpoikain työhön, se ei saa sulkeutua kouluihinsa eikä rajoittua kommunististen kirjojen ja kirjasten lukemiseen. Vain tekemällä työtä yhdessä työläisten ja talonpoikain kanssa voi tulla todelliseksi kommunistiksi. Kaikkien tulee nähdä, että jokainen Nuorisoliittoon kuuluva on kirjantaitoinen ja samalla osaa myös tehdä työtä. Kun kaikki näkevät, että olemme poistaneet vanhasta koulusta vanhan äkseerauksen ja pystyttäneet tilalle tietoisin kurin, näkevät, että kaikki nuoret rientävät talkoisiin ja hyväksikäyttävät jokaista kaupungin laidalla olevaa taloutta auttaakseen väestöä, niin kansa alkaa suhtautua työhön toisin kuin siihen on suhtauduttu aikaisemmin.

Kommunistisen nuorisoliiton tehtäviä on avun järjestäminen maaseudulla tai kaupunginosassaan esimerkiksi sellaisessa asiassa kuin — otan pienen esimerkin — puh-

taanapito tahi ruoan jakelu. Miten se tapahtui vanhassa kapitalistisessa yhteiskunnassa? Jokainen teki työtä vain itseään varten eikä kukaan välittänyt, oliko vierellä vanhoja tai sairaita tai oliko koko talous naisen harteilla, joka sen vuoksi oli sorrettu ja orjan asemassa. Kenen on taisteltava tätä vastaan? Nuorisoliittojen, joiden on sanottava: me järjestämme tämän toisin, järjestämme nuorisoryhmiä, jotka auttavat puhtaanapidossa ja ruoanjakelussa kiertäen järjestelmällisesti talosta taloon ja toimivat järjestyneesti koko yhteiskunnan hyväksi jaotellen voimat oikein ja osoittaen, että työn pitää olla järjestettyä työtä.

Se sukupolvi, jonka edustajat ovat nyt noin 50-vuotiaita, ei voi toivoa näkevänsä kommunistista yhteiskuntaa. Siihen mennessä tämä sukupolvi kuolee. Mutta se sukupolvi, joka on nyt 15-vuotias, tulee sekä näkemään kommunistisen yhteiskunnan että itse rakentamaan sitä. Ja sen on tiedettävä, että sen elämäntyönä on tuon yhteiskunnan rakentaminen. Vanhassa yhteiskunnassa tehtiin työtä perheittäin, eikä sitä yhdistänyt kukaan, lukuunottamatta kansanjoukkoja sortaneita tilanherroja ja kapitalisteja. Kaikki työt, olkootpa ne kuinka likaisia ja vaikeita tahansa, meidän on järjestettävä niin, että jokainen työlläinen ja talonpoika sanoisi itselleen: olen vapaan työn suuren armeijan sotilas ja kykenen itse järjestämään elämäni ilman tilanherroja ja kapitalisteja, kykenen pystyttämään kommunistisen järjestyksen. Kommunistisen nuorisoliiton tulee kasvattaa tietoisessa ja kurinalaisessa työssä kaikkia nuoresta pitäen. Näin toimien voimme luottaa siihen, että ratkaisemme tehtävät, mitkä nyt on asetettu. Laskemme tarvitsevamme vähintään 10 vuotta maan sähköistämiseen, jotta köyhtynyt maamme voisi saada palvelukseensa tekniikan viimeiset saavutukset. Niinpä siis sukupolven, joka nyt on 15-vuotias ja joka 10—20 vuoden kuluttua tulee elämään kommunistisessa yhteiskunnassa, on järjestettävä koko opiskelutoimintansa siten, että jok'ikisessä kylässä ja kaupungissa nuoriso ratkaisisi joka päivä käytännöllisesti jonkin yhteiseen työhön liittyvän tehtävän, vaikkapa aivan vähäisenkin ja yksinkertaisen. Sitä mukaa kuin näin tulee tapahtumaan joka kylässä, sitä mukaa kuin kehittyvä kommunistinen kilpailu, sitä mukaa kuin nuoriso todistaa, että se osaa yhdistää työnsä,— sitä mukaa tulee kommunistisen rakennustyön menestys turvatuksi. Kommunistinen

nuorisoliitto pystyy liittämään puolimiljoonaisen jäsenistönsä yhdeksi työn armeijaksi ja herättämään yleistä kunnioitusta itseänsä kohtaan vain siten, että se harkitsee jokaista toimenpidettään tämän rakennustyön menestyksen kannalta ja kysyy itseltään, olemmeko tehneet kaikkemme ollaksemme yhdistyneitä valvutuneita työtätekeviä. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

„Pravda“ №№ 221, 222 ja 223;
lokakuun 5, 6 ja 7 pntä 1920

Julkaistaan „Pravda“ lehdessä
tekstin mukaan,
joka on tarkistettu vertaamalla kirjaseen:
N. Lenin (V. I. Uljanov),
„Nuorisoliiton tehtävät“, 1920